

„I kdyby mi to ČT posílala od rána do večera.“ Zbořil k Prague Pride

- CZ24 News | 14. srpna 2023

ČESKO: „Dovoluji se tím nezabývat, i kdyby mi to ČT posílala domů za moje peníze od rána do večera.“ K projektu Prague Pride sdělil základní fakta politolog Zdeněk Zbořil. Osvětlil, co už vědí v „každé dědině“, a připomenul, že náhodná událost může spustit lavinu „jiné nenávisti“, o které si mnozí politici myslí, že se před ní lze někam schovat. „Vzpomínal jsem v těchto dnech na výročí svržení amerických atomových bomb na japonská města Hirošimu a Nagasaki,“ vzkázal.

„Je to v těchto vedrech a ochlazeních trochu únavné. Zejména když nám stále někdo vypráví, jak se svět hroutí do nicoty a my s ním. Ale přece jenom jsem nemohl přehlédnout akci Prague Pride, které sice chtěli dodat lesku a peněz různé pražské pokleslé celebrity, ale celkový dojem z toho všeho byl trochu rozpačitý,“ konstatuje na začátek Rozjezdu Zdeněk Zbořil.

„Víme sice, že v našem pokleslém provinčním a vulgárním prostředí se nemůžeme dočkat zábavy a podívané jako na jarním maškarním festivalu Festa delle Maria v Benátkách na jeho Velkém plesu maškar, a trvá to skoro dva týdny, ale přece jen vulgárnost a deficit estetické úrovně na akcích v Praze je pozoruhodný. Dokonce i srovnání s menšími festivaly v různých evropských městech je nad úrovní pražské metropole. A to nemluvím o Moravském Slovácku, kde skoro v každé dědině takové události věnují větší pozornost,“ dodal.

Lesk pražskému srocní „domněle nezávislých volnomyšlenkářů nedodali ani exprimátor, ani dočasně úřadující ministři, kteří historii emancipační manifestace podobných myšlenek nevěnují svou aktuální pozornost“. „Předpokládejme, že o tom něco vědí, ale zapomínají na dvě věci. Že k evropské kulturní tradici patří i tisíciletý vývoj mezi sexem a dědictví božského Eróta. Snad je to i proto, že chtějí zapomenout na ještě nedávno ve viktoriánské Anglii připomínaný hřích „volné lásky“ připisovaný evropským anarchistům, socialistům a komunistům,“ popsal.

U nás doma to bylo trochu méně upjaté, ale popularita „kněžky volné lásky“, Rusky Alexandry „Šury“ Kollontajové, se šířila již v letech před první světovou válkou. Ale zejména po ní, když vyšla v češtině před více než sto lety (1925) její slavná přednáška a knížka Cestu okřídlenému Erosu (jinde jinak i jako Leť, okřídlený Eróte!). Později byla několikrát vydána jako soukromý tisk, mj. i proto, že autorku potkal osud pravověrných bolševiků, ale pracovala ve službách diplomacie SSSR téměř až do konce svého života (1952). Dnes by na Prague Pride do Prahy nemohla, za prvé byla Ruska, za druhé bolševička a přežila všechny možné tzv. stalinské represe,“ uvedl Zbořil.

Doktor Zbořil samozřejmě také sledoval události okolo pana dr. Fremra, schváleného Senátem PČR do funkce Ústavního soudu. „Osobně se ho dotklo, že ve svém hlasování mu vyslovili vážení senátoři a senátorky důvěru, ale později, po objasnění nových okolností, o kterých se opožděně dozvěděli od svých kolegů Marvanové a Hilšera, se snažili vylhat ze svého práva a své výsostné pravomoci. A dnes hledají, jak je předat někomu jinému. Upozornili nás nejen na to, jak to v Senátu chodí, ale protože my do jeho kuloárů nemáme přístup, můžeme se domnívat, že se tam, jak říká prostý lid, hraje nějaká levá,“ vzkázal.

„Konečně, snad jsem ve svém zájmu o rostoucí americko-čínské napětí nepřehlédl a nezapomněl jako mnozí jiní, že jsem alespoň s některými vzpomínal v těchto dnech na výročí svržení amerických atomových bomb na japonská města Hirošimu a Nagasaki a že při současné módě přepisování

historie druhé světové války se můžeme obávat při našem zájmu o Indo-Pacifik všelijakých překvapení. A asi nebudou přicházet jen z Černínského paláce v Praze na Hradčanech," podotkl.

O etickém kodexu, který nikdy nebude dost

Místopředsedkyně Sněmovny Věra Kovářová ze STAN měla oznámit, že by ráda své kolegy a kolegyně v dolní komoře Parlamentu přivedla k tomu, aby nemluvili sprostě. A jestli je to fór, nebo ne?

„Nevím, nebo jsem neslyšel, zda paní Kovářová je skutečně autorkou této výzvy, ale z nejrůznějších vyjádření českých politiků vím, že takových prohlášení není a nebude v Čechách nikdy dost. Nevím, jak dlouho zná paní Kovářová zakladatele své strany, třeba jen Karla Schwarzenberga a Miroslava Kalouska, ale mohla by začít hned u nich. Pak rádi uvítáme, že se nad tím zamyslí i další její kolegové,“ konstatoval.

Statistiky nejsou zfalšované. Triviální vulgarita

Plzeňští policisté vyšetřují otrěsný případ napadení a znásilnění patnáctileté dívky. Toho se měl dopustit cizinec údajně ukrajinské národnosti. Dívka zřejmě přežila jen proto, že předstírala smrt. Ministr vnitra uvedl, že „k nesnášenlivosti není důvod“.

Možná má pan Rakušan pravdu a předpokládám, že jeho statistiky, na které se odvolává, nejsou podle aktuální potřeby zfalšované. Ale neměl by také zapomenout, kdo tuto zlostnou atmosféru vyvolal, s kým vším se jeho přátelé přátelili mimo vládu a Poslaneckou sněmovnu. Triviální vulgarita se dá s ohledem na intelektuální potenciál českých politiků a političek přehlédnout, ale zdá se, že se tak dlouho chodilo s džbánem pro pokleslý jazyk reprezentantů lidu, až se ucho utrhlo, a náhodná událost může spustit lavinu jiné nenávisti, o které si mnozí politici myslí ještě dnes, že se před ní lze někam schovat,“ zhodnotil.

Bacha: Žargon. „Výpůjčky z žurnalismu“

Našli se i takoví, kdo si zcela bez jakékoli souvislosti přečetli začátek situační zprávy Ministerstva vnitra za první polovinu roku 2023. Udiveně koukali, že se vytváří nějaké tzv. antisystémové hnutí. A co hůř, nejde o mladé lidi, ale o „osoby starší čtyřiceti let“. Dokonce detekovali „revoltu“.

„Pojem antisystém nebo antisystémovost se běžně používá v politickém a zejména politologickém žargonu nebo ve výpůjčkách z žurnalismu, když se jeho uživatelé domnívají, že je mohou použít pro označení něčeho, co nedokázali analyzovat, anebo mu dokonce nerozumějí. Je to trochu podobné jako zacházení se slovy dezinformace, extremismus aj. Je to jazyk státní autority a státní byrokracie, vnucený politickému diskurzu za přispění mediální negramotnosti. Proto můžeme předpokládat, že se ve veřejném diskurzu ještě nějakou dobu udrží. Jan Werich v takových případech říkal – to napište, to je blbý, to se bude líbit,“ komentoval.

O dějepisu. „České země dvou praporů“

V uplynulých dnech se navíc náhle na starých vilách naproti brněnskému hlavnímu nádraží, které se těší už pověstné pozornosti České republiky, objevily na chvíli české vlajky. Mimochodem, primátorku Brna už přestala média otravovat s kokainem a nastínila další kauzu ODS...

„Jeden dnes zapomenutý český básník napsal knížku o událostech roku 1989, kterou nazval Útěk od praporů. Jistě nejen v Brně, ale i v Praze a na mnoha místech v republice jsme viděli, a naši předkové to rádi vzpomínali, že praporky a fangličky se těší velké oblibě. Mnozí pamětníci minulosti vědí, že České země byly a jsou země nejméně dvou praporů. Jen od první světové války jsme vyvěšovali

vedle státní vlajky také tu francouzskou, později německou, sovětskou a nyní unijně evropskou. Že k tomu přibyla ještě žluto-modrá ukrajinská, není žádné překvapení. A kdo ví, co bude příští rok," vzkázal.

„Jak kdysi někde napsal Vratislav Blažek o českém učiteli dějepisu, ten už musel změnit své názory na české dějiny tolikrát, že kdyby mu dnes někdo řekl, že Jan Hus byl židovský rabín, tak to odpřednáší také," dodal.

Žádná velká slavnost. Davové šílenství v praxi

A jestli zanechá Prague Pride delší stopu dva nebo tři dny v mediálním prostoru?

„Jak už jsem řekl – žádná velká slavnost, kterou bychom mohli srovnat s benátským festivalem maškar nebo lidovými slavnostmi na Chodsku, Slovácku nebo s církevními bohoslužbami na Velehradu nebo na Svatém Kopečku u Olomouce, se to srovnávat nedá. Je to trochu jako ta krátkodechá vystoupení podivných hudebních sešlostí, která jsou zajímavá a snad i vzrušující svým hlukem a extází náhodně spojeného davu. Možná je to pro někoho vizuálně zajímavé, ale já si dovoluji se tím nezabývat, i kdyby mi to ČT posílala domů za moje peníze od rána do večera," uzavřel.

[ZDROJ](#)